

Ali Klijzing

Woont beneden in de Constantijn Huygensstraat in Amsterdam. Ze opende de deur voor mij met een stok. Toen ik haar vroeg of ze me ging doodslaan, lachte Ali en zei: "Nee hoor." Ze zag er zeer gesoigneerd uit, gekleed in een prachtig rood jasje.

"Koffie?" vroeg ze. "Nee, hoeft niet hoor," antwoordde ik. "Nou, ik heb het al klaar," zei ze. "Oké dan," zei ik.

Ali is geboren op 12 april 1933 in Wolvega, Friesland. Toen ik haar vroeg of ze een leuke jeugd heeft gehad, antwoordde ze bevestigend: "Prachtig, kon niet beter." Over de oorlog zei ze: "Nee, in de oorlog was het ook heel erg leuk, want er waren allemaal kinderen thuis. Mijn vader zat bij de ondergrondse en ik speelde met al die kinderen. We hadden het heel goed, want er was volop eten van de boeren uit de omgeving." Toen ik vroeg hoe ze in Amsterdam was gekomen, antwoordde ze: "Nou, om te werken, samen met mijn man."

Op de vraag hoe ze denkt zo oud geworden te zijn en of ze een goede gezondheid heeft, antwoordde Ali: "Nee, ik heb helemaal geen goede gezondheid. Ik heb reuma, maar ik word wel oud." Ali heeft kinderen en kleinkinderen. Haar man is overleden en daar wil ze verder niet over praten, dus het gespreksonderwerp werd nu bridge.

"Ali heeft veel meestertitels; dat ze goed kan bridgen, hoeft geen betoog. Zij staat daarmee op eenzame hoogte bij bridgeclub De Binnenstad, met meer dan 83.000 meesterpunten. Ze speelt liever 's avonds dan overdag, want ze is echt een avondmens," vertelde zij "Ali rijdt nog met de auto naar de diverse clubs." Op de vraag of ze nog adviezen heeft, antwoordde ze: "Blijf hoffelijk."
